

Про Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційною скаргою Зінченка Сергія Анатолійовича

Конституційний Суд України 22 квітня 2020 року ухвалив Рішення у справі за конституційною скаргою Зінченка Сергія Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII.

Цим Рішенням Конституційний Суд України визнав конституційними положення пункту 3 частини першої статті 97 Закону.

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 97 Закону, одноразова грошова допомога в разі загибелі (смерті), визначення втрати працездатності поліцейського є соціальною виплатою, гарантованою допомогою з боку держави, яка призначається і виплачується особі у разі „визначення поліцейському інвалідності, що настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого під час виконання ним службових обов’язків, пов’язаних із виконанням повноважень та основних завдань міліції або поліції, чи участі в антитерористичній операції, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів, захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, протягом шести місяців після звільнення його з поліції внаслідок причин, зазначених у цьому пункті“.

Автор клопотання, який звільнився з поліції за власним бажанням, обстоював позицію, що оспорюваними положеннями Закону „конституційне право на соціальний захист, а саме отримання одноразової допомоги в разі визначення поліцейському інвалідності, дискримінаційно поставлене в залежність від факту підстав звільнення“, оскільки „вказана допомога виплачується лише працівникові поліції, якого звільнено по хворобі“.

Вирішуючи порушене в конституційній скарзі питання, Конституційний Суд України виходив із того, що одним із заходів соціального захисту поліцейського є виплата одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) поліцейського та втрати ним працездатності. Однак особа, звільнена з поліції, набуває право на отримання такої допомоги лише за наявності обставин, передбачених положеннями пункту 3 частини першої статті 97 Закону.

Конституційний Суд України констатував, що держава має широкий обсяг дискреційних повноважень щодо запровадження чи зміни одноразової грошової допомоги як одного з видів соціальних виплат, що прямо не визначені та не конкретизовані в Конституції України.

Оскільки право на одноразову грошову допомогу у разі втрати працездатності не є конституційно визначеним правом поліцейського, тому Верховна Рада України як єдиний орган законодавчої влади повноважна визначати на власний розсуд конкретні підстави та особливі умови

призначення і виплати одноразової грошової допомоги поліцейському, у тому числі й у разі звільнення його внаслідок втрати працездатності з визначенням інвалідності, що передбачено оспорюваними положеннями Закону.

Таким чином, Конституційний Суд України дійшов висновку, що положення пункту 3 частини першої статті 97 Закону не містять дискримінаційних умов для отримання одноразової грошової допомоги вказаною категорією осіб, а отже, є такими, що відповідають Конституції України.

Повний текст Рішення доступний за посиланням.

<http://www.ccu.gov.ua/docs/3088>